§. 213. Nenda se And läks temma elk, igga Suggu Lojussid isspäinis; ja se peäle wõttis temma weel selsammal Öel omma kaks Naest ja omma kaks Ümmardajad (§. 183.), ja omma ükteistkümmend Poega (§. 188.), ja satis neid ülle Jabboki-Jõe ühhest maddalast Kohhast läbbi: ja keik, mis temmal olli, satis ta seält ülle, ja jäl ükši weel järrele. Seäl näitas Jummal ennast temmale immelikkul Wisil ja Innimesse Näul, 1 Mos. 32, 25. 26; ja Jakob olli ni kindel ja julge Uskus, et ta ütles; Ei ma lasse sind mitte ärra, kui sa mind ei õnnista! Ja Jummal õnnistas tedda seäl, ja ütles: So Nimmi ei pea mitte ennam Jakobbiks hüdama, waid Israel peab so Nimmi ollema. Sesamma läbbi nimmetati temma Suggumõssa pärrast sedda Israeli-Rahwas, ehk ka Israeli Lapsed. Ja sesamma Nimmi Israel

Israel ei tulle mitte ärraseggada Ismaeli Nimmega, kes Abraami Poeg Hagarist olli (§. 111.).

§. 214. Ja Jakob panni selle Paiga Nimmi Pnuel, se tulleks meie Keeli öölda Jummala Palle, sest et Jakob ütles: Ma ollen Jummalat Pallest Pallesse näinud, ja minno Hing on peästetud. Ja Pääw tousis, kui Jakob Pnuelist ärra ehk möda läks, ja sest Ajast lonkas ta omma teist Pusa.

§. 215. Nüüd tulli ka Esaw ta wasto, ja need nellisadda Meest temmaga, (§. 209.). Kui Jakob neid näggi, seädis temma omma Naestele igga Emma jure ta ommad Lapsed; ta panni ette Otsa need Ümmardajad Pilla ja Silpa omma Lastega (§. 185. 186.); nende tahha seädis ta Lea ja temma Lapsed (§. 184.

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1779, lk. 30